

τῆς Νίκης. Οὗτοι θέλουσιν ἐναντιωθῆ ἔν Βιέννῃ ὑπὲρ τῆς καθιδρύσεως ἑορτῆς τινὸς τῆς Ἐκκλησίας, εἰς δὲ τὴν Ἀφρικὴν ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος θέλει λυπηθῆ εὐρίσκων τὰς καρδίας αὐτῶν τοσούτον πεπορωμένας καὶ τὰς τάξεις αὐτῶν ἀδιασπάστους. Πᾶσα προσπάθεια τείνουσα ὥπως ἀποσπᾷ τοιοῦτον δεσμὸν ἐκίνει τὴν ὁργὴν, καὶ εἰς ἐπιστολὴν τινα ἐνῶ ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς ἐγκωμιάζει τὴν ἀνεξιθρησκείαν αὐτοῦ καταφέρεται βιαίως ἐναντίον τοῦ Ἀθανασίου ὅστις ἐτόλμησε, λέγει, νὰ βαπτίσῃ διακεκριμένας τινὰς γυναῖκας.

Εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος καταφαίνεται ἡ ὁργή, ἣν ἡ ἐπιστροφὴ τῶν μεγάλων διήγειρεν, ὅσον εἰς τὰς πράξεις τῶν μαρτύρων. Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῷ μέσῳ ὁμιλου πιστῶν, εὐρίσκετο γερουσιαστὴς τις καλούμενος Δατίθος. Ἡ βασανὸς ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ προφέρῃ λέξεις τινὰς διακεκομμένας » Βοήθει μοι, Χριστέ! Ἐλέησόν με! Σῶσον τὴν ψυχὴν μου! Στήριξον τὴν καρδίαν μου ἵνα μὴ παραχθῶ! Δός μοι τὴν δύναμιν νὰ ὑπομείνω τὰ βασανιστήρια! ». Ἀκολουθῶς βλέπει μὲ ἀδιαφορίαν νὰ κόπτουν τὰ μέλη τοῦ σώματός του χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ ἐδύνην. Ὁ ἀνθύπατος ὀργίζεται καὶ ἔρωτᾷ τὸν λειποτάκτην τοῦτον τῆς ἀριστοκρατίας » Μέλος τῆς ἐνδόξου γερουσίας τῆς πόλεως ταύτης εἶσαι ὑπόχρεως, τῷ λέγει, νὰ δώσῃς τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ οὐχὶ νὰ φανῇς παρήκοος εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἡγεμόνος ». Πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ἀνωτέρου βαθμοῦ οἱ δικασταὶ πολλαπλασιάζουσιν ἐπ' ἀορίστῳ τοὺς ἐξορκισμοὺς καὶ τὰς μομφάς. « Εὐγενὴς ὢν, ἐξευτελίζεσαι παραδεχόμενος μωρὰς δοξασίας καὶ καταβιβάζεσαι εἰς τὴν τάξιν τῶν δούλων—Σκέψου εἰς τὴν δόξαν τῆς οἰκογενείας σου—φανοῦ ἄξιός τῶν προγόνων σου, μὴ γίνῃς ὁ περίγελως τοῦ γένους σου.—Γόνος πλουσίων καὶ εὐγενῶν γονέων, δὲν δύνασαι νὰ μιμηθῇς τὰ τέκνα τῶν ποταπῶν οἰκογενειῶν—Ἀλλαχοῦ πάρεστι χριστιανὸς τις, μέλος ἐπίσης τῶν εὐγενῶν, τὸν ὅποιον ἰκετεύουσι νὰ μὴ καταισχύνῃ τὴν τιμὴν τῆς

γερουσίας ἀσπαζόμενος τὸν χριστιανισμόν.

Ἄλλοτε θέλω ὁμιλήσει περὶ τῶν προσκομμάτων, ἀνεξαρτήτως τῶν βασανιστηρίων, ἅτινα οἱ ἐθνικοὶ προσεπάθουν ν' ἀντιτείνουσαν εἰς τὸν ζῆλον τῶν ἐπιστροφῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶπομεν καὶ τὸ ὅποιον ἐκράτει ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας τὰς ὑψηλὰς τάξεις τῆς ἀρχαίας κοινωνίας, ἦτο ἴσως τὸ δυσκολώτερον νὰ συντριφθῇ. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐδημιούργησαν αὐτὸ, ἀλλ' εἶναι ἀπαύγασμα τῶν συνθέτων αἰσθημάτων τῆς ἡμετέρας φύσεως, δηλαδὴ τοῦ ἐνστίκτου τῆς κατοχῆς, τοῦ ἀνθρωπίνου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀλαζονείας τῆς πατρίδος. Πλὴν ἡ τρομερὰ ὥρα εἶχε σημάνει διὰ τὸν παλαιὸν κόσμον καὶ ἡ ἀφρευκτος προπαρασκευὴ τῆς ὑπερασπίσεως, ἥτις ἐφαίνετο ὅτι ἤθελε καταστήσῃ αὐτὸν ἀπόρρητον, ἔπρεπε νὰ καταρρεύσῃ μεληδὸν ἐνώπιον τοῦ ὀρμητικοῦ κύματος τῆς νέας πίστεως.

(Ἐκ τῆς Πολιτικῆς καὶ Φιλολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως).
Κ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Περιμένεται κατ' αὐτὰς ἐν Εὐρώπῃ ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς περιηγητὴς Στάνλε, ὅστις εἶχεν ἀπέλθει πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Λιβυγκστῶνος καὶ ὅστις κατῴρωσεν, ὥπως πρὸ αὐτοῦ ὁ Ἀγγλος Κάμερων, νὰ διέλθῃ ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς δυσμὰς τὴν ἰσημερινὴν Ἀφρικὴν. Ἀναχωρήσας ἐκ Ζαγγιβάρης ἀφίκετο τὸν ἀπελθόντα Αὐγουστον εἰς ἅγιον Παῦλον δὲ Λοάνδα, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας, μετὰ 145 ἀνδρῶν τῆς συνοδίας του. Εἶχεν ἐκκινήσει τὴν 5 Νοεμβρίου 1876 (ἔ.ν.) ἐκ Νουαγκουὲ κατέπλησιν πρὸς τὸν ἰσημερινόν· γράφει δὲ ὅτι ἀφοῦ διήλθε διὰ ξηρᾶς τὸ Οὐρεγιῶν, ὥφειλε νὰ διαβῇ τὸν Λουαχάμπαν ποταμὸν, διότι ἡ ὁδὸς ἐνεκεν τῶν πολλῶν δασῶν ἦν ἀδιάβατος διὰ ξηρᾶς, καὶ ἐξηκολούθησε πλέων τὴν ἀριστερὰν ὁχθὴν. Καὶ τοι ἀδιαλείπτως προσεβαλλετο ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν, ἐδυνήθη διὰ 18 μονο-

ξύλων νὰ καταβῇ τὸν ποταμὸν, ἐν ᾧ ὑπάρχουσι πολλαὶ νῆσοι, δυστυχῶς δὲ καὶ καταρράνται ἀδιάβατοι, ὧν ἕνεκεν ὁ περιηγητὴς ὤφειλε πολλάκις νὰ ἀποβῇ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ νὰ διατάξῃ νὰ σῶσιν τὰ μονόξυλα. Ὁ μέγας Δουκχάμπας ἔχει πλάτος 4 μέχρι 16 χιλιομέτρων. Εἰς τὴν Ξαν μοῖραν βορείου πλάτους, λέγει ὁ Κ. Στάνλε, ὁ ποταμὸς ῥέει πρὸς τὰ βορειοδυτικά, ἔπειτα πρὸς δυσμὰς καὶ τέλος πρὸς τὰ νοτιοδυτικά. Ὁ ποταμὸς οὗτος πολλὰ φέρει ὀνόματα, πλησίον δὲ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καλεῖται Ζαῖρ καὶ Κουάγκο ἢ Κόγκο· ῥέει δὲ μέχρι ἀποστάσεως τουλάχιστον 3 χιλιάδων χιλιομέτρων καὶ ἀρδεύει λεκανοπέδιον ἐκτενόμενον ἀπὸ τῆς 260 μέχρι τῆς 470 μεσημβρινοῦ μήκους.

Ἐκ Μπόμας ἡ συνοδία ἀνεχώρησε δι' ἀτμοπλόου καὶ ἀφίκετο εἰς Καμπίνδαν καὶ ἰκείθεν εἰς ἅγιον Παῦλον, πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ δυσεντερίας, στομακάκης καὶ ἐλκῶν. Οἱ ὑπὸ ἐλκῶν προσβληθέντες ἀνάγκη νὰ μείνωσι πρὸς θεραπείαν τέσσαρας ἢ πέντε μῆνας πρὶν ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς πατρίδας των (ἐν τῇ ἀνατολικῇ παραλίᾳ).

Αἱ πορτογαλλικαὶ ἀρχαὶ (διότι ὁ ἅγιος Παῦλος εἶναι κτῆσις πορτογαλλικῇ) λίαν καλῶς περιεποιήθησαν τοὺς γενναίους περιηγητάς, ἡ δὲ κυβέρνησις ἐθῆκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κ. Στάνλε κανονισφόρον ὅπως μεταφέρῃ αὐτὸν εἰς Λισσαβῶνα. Ὁ γενναῖος περιηγητὴς εἶχε φθάσει, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, εἰς Ἀδεν καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περιμένεται ἐν Εὐρώπῃ.

Ὡς γνωστὸν τὰ ἔξοδα τῆς περιηγήσεως, ἅτινα εἶναι μέγιστα, κατέβαλαν δύο ἑφημερίδας, μία ἀγγλικὴ καὶ μία ἀμερικανικὴ.

Ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι πρὸ μικροῦ εἶχον φυτευθῇ ἐν Ἀλγερίᾳ, κατ' ἐπισήμους ἐκθέσεις, δύο ἑκατομμύρια εὐκαλύπτων, ἀδιαλείπτως δ' ἐξακολουθοῦν νὰ φυτεύωσι τοιαῦτα δένδρα, ἅτινα ἀποδεικνύονται πολυειδῶς χρήσιμα. Πρῶτον μὲν καθιστῶσι τὸ κλίμα

ὕγιεινόν, δεύτερον δὲ γόνιμον τὴν γῆν καὶ τρίτον παρέχουσιν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὴν ἀναγκαίαν εἰς τοὺς κατοίκους ξυλείαν, ὥστε οὕτω προλαμβάνεται ἡ παντελὴς καταστροφὴ τῶν δασῶν, ἡ δικαίως ἀνησυχούσα τοὺς ἐν Εὐρώπῃ οἰκονομολόγους. Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, τὰ φύλλα τῶν εὐκαλύπτων εἶναι ληξιπρότετα.

Ὁ Κ. Φωτρά, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἠσχολήθη εἰς μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν δασῶν ἐπὶ τῆς βροχῆς καὶ τῆς ὑγρομετρικῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαίρας, συμβουλεύει νὰ φυτεύωσιν ἐν Ἀλγερίᾳ πεύκας καὶ ἄλλα ῥητινώδη δένδρα, ἅτινα ἔχουσι τὴν ιδιότητα νὰ ἐλκύωσι τὴν βροχὴν.

Τὸ ἐμπόριον τοῦ πετρελαίου, καὶ τοι ἄχρι τοῦδε μέγιστον ἐξήχθη ποσὸν, ἐξακολουθεῖ ν' ἀκμάζῃ ἐν Ἀμερικῇ. Ἐν τῇ Πενσυλβανίᾳ, τῇ δικαίως ἐπικληθεῖσῃ *Πετρελαιοῦχος*, τῷ 1869 εἶχον ἀνοίξει φρέατα 991· τῷ 1870 φρέατα 4007· τῷ 1871 φρέατα 946· τῷ 1872 φρέατα 4032· τῷ 1873 φρέατα 530· τῷ 1874 φρέατα 433· ἥτοι ἐν συνόλῳ ἀπὸ τοῦ 1869 φρέατα 5000, ὡς ἐγγιστα. Ἐκαστον τῶν φρεάτων παρέχει πετρέλαιον ἐπὶ δύο ἢ δύο καὶ ἥμισυν ἔτη. Τὴν 4 Ἰανουαρίου 1876 ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ εἰς Πενσυλβανίαν 3344 φρέατα, ἀλλ' ἡ ἐλικὴ παραγωγὴ σχετικῶς πρὸς τὴν τοῦ 1874 εἶχεν ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ, συμποσῶθεῖσα εἰς 5 ἑκατομμύρια βαρέλλια. Καὶ ὁ Καναδὰς παράγει πετρέλαιον ὑπάρχουσι δ' ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ 200 φρέατα, εἰς ἃ ἐργάζονται πρὸς ἀντλήσιν ἢ διάτρησιν 200 ἢ 300 ἀτμοκίνητοι μηχαναί.

Π. Σ.